

N:o 57.

Af herr **Sjöberg**, om ändrad lydelse af mom. 2 i kungörelsen angående förändrade allmänna villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelse den 13 juni 1908.

Då egnahemsrörelsen omfattats med lifligt intresse i Sveriges alla skilda delar och bestämmelserna enligt Kungl. Maj:ts kungörelse af den 17 juni 1904 ju icke kunna beräknas för denna jämförelsevis nya rörelse med ens blifva fördelaktigt tillämpliga i framtiden, böra efter vunnen erfarenhet på området några synpunkter framhållas beträffande villkoren för beviljande af egnahemslån.

Det har visat sig, att vid styckning af egendomar dess jord måste för att blifva besuten uppgå till minst kronor 3 à 4,000: —, samt att kostnaden för byggnadens uppförande uppgått till minst kronor 3,000: —. Härmed har sålunda det stipulerade minimibeloppet af kronor 6,000:—för låns erhållande öfverskridits. Följden blir i många fall, att personer, väl värda att komma i åtnjutande af berörda lån, genom sin sträfvan att använda en oftast hopsparad summa till att efter att hafva förskaffat sig en god jord därå låta uppföra ett så rymligt och väl ombonadt eget hem som möjligt, härtill hindras genom att beloppet öfverstigits med en större eller mindre summa.

Likadant är förhållandet för bostadslägenheter, där tomten kostar cirka 500 à 3,000 kronor och huset cirka 3 à 4,000 kronor.

För att afhjälpa detta missförhållande anser jag för min del, att ännu ett steg måtte tagas till förhöjning af värdena för åberopade jordbruks- och bostadslägenheter, hvilket säkerligen af många skulle hälsas med tillfredsställelse.

I Kungl. Maj:ts sista proposition rörande denna fråga hafva ifrågasvarande belopp föreslagits till respektive 8,000 och 6,000 kronor. Med anledning häraf vill jag citera den inlaga, som aktiebolaget »Hem på landet» härom ingifvit till Kungl. Maj:t:

»Gent emot bestämmelsen, att egnahemslån ej må utgå, där det beräknade värdet öfverstiger 6,000 kronor för jordbrukslägenhet och 4,000 kronor för bostadslägenhet, tillåta vi oss erinra, att prisen på såväl byggnadsmaterial som arbetskraft redan äro så höga, att en byggnad på 2 rum och kök, åtminstone i åtskilliga delar af landet, betingar en kostnad af 4 à 5,000 kronor. Vid sådant förhållande inses lätt, att föga återstår för jordbrukaren till inköp af mark och de fasta inventarierna samt intet för köparen af bostadslägenhet. Gränsen för dessa värden synes därför med nödvändighet böra framflyttas med förslagsvis 2,000 kronor eller till 8,000 kronor respektive 6,000.»

Jag hyser intet tvifvel om, att ju icke dessa belopp framdeles komma att blifva en nödvändighet, men hyllar mig till den åsikt, som vid Riksdagens senaste sammanträde gjorde sig gällande, nämligen att icke gå för fort tillväga utan låta erfarenheten visa, hvilka mått och steg som böra vidtagas.

På grund af hvad jag ofvan anført, tillåter jag mig värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att senare delen af mom. 2 i kungl. kungörelsen angående förändrade allmänna villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen må erhålla följande förändrade lydelse:

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 7,000 kronor och för bostadslägenhet 5,000 kronor.

Stockolm den 25 januari 1909.

Carl F. Sjöberg.